

РЕШЕНИЕ

№ 1119

гр. Пазарджик, 17.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на шестнадесети септември през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Христо Георгиев

при участието на секретаря МАРИЯ Й. ЧАМОВА
като разгледа докладваното от Христо Георгиев Гражданско дело №
20225220101235 по описа за 2022 година

Предявена е искова молба от Л. Р. И., ЕГН-***** от с.
....., ул. ...., обл. Пазарджик, против Д. Д. З., ЕГН-
***** от с. ...., ул. ...., обл. Пазарджик, с
правно основание чл.45 във вр. с чл.52 от ЗЗД и цена на исковете 12 120.00лв.
/дванадесет хиляди сто и двадесет лева/.

В подадената искова молба, ищецът твърди, че с протоколно
Определение от 11.04.2022 г. по НОХД № 461/2022 год. на Пазарджишкия
районен съд, ответникът Д. Д. З. бил признат за виновен в това, че на
06.06.2020 год. в с. ...., обл. Пазарджик, чрез нанасяне на удар
с ръка в областта на главата му причинил средна телесна повреда по смисъла
на чл.129, ал.1 във вр. ал.2 от НК, изразяваща се в закрито пълно счупване на
левия ъгъл на долната челюст и открито пълно на тялото на долната челюст в
дясно, като това увреждане е реализирало медико-биологичния
квалифициращ признак „счупване на челюст”.

В резултат на престъпното деяние на 06.06.2020 г. му били нанесени
имуществени вреди за медикаментозно лечение и неимуществени вреди,
изразяващи се в преживяните болки и психически страдания в един не малък

период от време. Близко месец бил с шина на челюстта и не можел да се храни, а това ставало със сламка, изпитвал страх, унижение, накърнена неприкосновеност и достойнство, а и близко година не можел да работи, тъй като не му позволявали лекарите да вдига тежки предмети.

Оформен е петитум, с който се иска от съда да постанови решение, с което да осъди ответника Д. Д. З. да му заплати сумата в размер на 120 /сто и дадесет/ лв. имуществени вреди за медикаментозно лечение и да заплати сумата в размер на 12 000 /дванадесет хиляди/ лв. неимуществени вреди, изразяващи се в преживяните от него болки и психически страдания в един не малък период от време, близко месец бил с шина на на челюстта и не можел да се храни, за изпитаните от него страх, унижение, накърнена неприкосновеност и достойнство, ведно със законната лихва от датата на увреждането 06.06.2020 год., до окончателното изплащане на задължението, а така също претендира и направените от него по делото съдебно-деловодни разноси и адвокатски хонорар. Сочат се доказателства. Правят се доказателствени искания.

В законоустановения срок по чл. 131 от ГПК е постъпил писмен отговор от ответника. Счита предявения иск срещу него иск за неоснователен изцяло. Твърди се, че липсва причинна връзка между уврежданията на ищеца и поведението на ответника, както и с твърдения период на преживените болки и страдания. Напротив - самият ищец сам бил допринесъл с поведението си за настъпването на този резултат, поставил се бил в ситуация, като следвало да съзнава, че могли да възникнат евентуални вредни последици за него. Налице било съпричиняване на вредоносния резултат от деянието. Моли да се има предвид, че наказателният съд в протоколното определение, е което било постигнато споразумение, бил приел за установено, че пострадалият И. имал „провокативно поведение“ спрямо ответника и същото било отчетено от съда в посока на определяне на едно полеко по вид и размер наказание, както било посочено в самото определение.

Съдът бил счел в мотивите си, че по този начин щели да бъдат постигнати целите по чл. 36 от НК, вземайки предвид всички обстоятелства, включително „предшестващите престъпното деяние“. Наложено било наказание пробация за срок от 10 месеца, а не лишаване от свобода, което като значително по-леко също следвало да се преценява с оглед определяне размера на вредите по справедливост от съда в посока на намаляването им.

Сочи се в отговора, че в показанията на почти всички от разпитаните девет свидетели в досъдебното производство и в производството по НОХД № 461/2022г. на РС Пазарджик се съдържали твърденията, че ищецът бил под въздействието на алкохол -„беше пил“, „пиян“, „пиеше“ и др.п. В голяма част от показанията, а така също било прието за установено от разследващите органи в доклада по чл.226 от НПК и в доклада по чл. 203 ал.4 от НПК, че ищецът И. пръв осъществил физически контакт с ответника, като го бутнал с ръка назад, а последният нанесъл удар в защита на това нападение. Ищецът допринесъл обективно за вредоносния резултат, създавайки условия и улеснявайки с поведението си неговото настъпване. С оглед на това твърденията за накърнено достойнство и унижение в исковата молба били неоснователни и не следвало да се вземат предвид, тъй като самият пострадал бил допринесъл за тези последици. Същият следвало да осъзнава евентуалните последици от поставянето си в алкохолно опиянение и оттам на агресивното си поведение. В противен случай щяло да се окаже, че претендира права от собственото си противоправно поведение, което не било допустимо.

Сочи се, че в досъдебното производство се съдържали данни и за това, че З. бил нанесъл само един удар, след което ищецът продължил да пие и пуши и дори да си говори с останалите, което говорило за една не особено голяма степен на интензивност на нанесената травма и липса на причинна връзка на деянието с настъпилите последици и продължителността им. Едва на другия ден същият посетил бърза помощ. Излагат се твърдения, че предявеният размер на обезщетението за неимуществени вреди не съответствал на установените в хода на наказателното производство факти, които по силата на чл.300 от ГПК били задължителни за съда в гражданското дело и на установената съдебна практика в тази насока. Съдът не следвало да отчита и твърденията на ищеца за оставането му без работа, тъй като претенция за пропусната полза не била предявена и освен това нямало медицински документи, въз основа на които да се приеме, че този факт бил пряк и непосредствен резултат от деликта и не се дължи на други причини.

Не на последно място този размер бил прекомерен за ответника и с оглед на факта, че същият работил на минимална заплата в строителството и осигурявал освен собствената си издръжка и тази на жената, с която живее на семейни начала от няколко години и десетгодишното ѝ дете, което гледа като

свое.

Моли да се отчете в тази връзка и добрата характеристична справка на ответника, съдържаща се в кориците на наказателното дело. Обратно на това - ищецът бил известен с агресивното си поведение, често в разрез със закона, както и това на неговото обкръжение.

С оглед на изложеното моли съда да отхвърли иска като неоснователен, алтернативно - да бъде намален размера на претендираните вреди. Моли да му бъдат присъдени сторените разноски в производството.

Съдът като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и като взе предвид становищата и доводите на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

От приложеното към настоящето дело НОХД №461/2022г. по описа на РС-Пазарджик е видно, че с Протоколно Определение от 11.04.2022г., съдът е одобрил постигнатото между РП- Пазарджик и Д. Д. З., ЕГН-***** от с. ...., ул. ...., обл. Пазарджик споразумение, по силата на което ответникът З. се е признал за виновен в това, че на 06.06.2020 год. в с. ...., обл. Пазарджик, е причинил на Л. Р. И., ЕГН-***** от с. ...., ул. ...., обл. Пазарджик, средна телесна повреда, изразяваща се в закрито пълно счупване на левия ъгъл на долната челюст и открито пълно счупване на тялото на долната челюст в дясно, като това увреждане е реализирало медико-биологичния признак „счупване на челюстта“ - престъпление по чл.129, ал.1 във вр. с ал.2 от НК , поради което и на основание чл.55, ал.1, т.2 б."б" от НК е бил осъден на „пробация“, при следните мерки за контрол и въздействие по чл.42а, ал.2, т.1 и т.2 от НК: Задължителна регистрация по настоящ адрес при честота на явяване и подписване два пъти седмично за срок от 10 месеца, както и Задължителни периодични срещи с пробационен служител за срок от 10 месеца.

Съгласно разпоредбата на чл.383,ал.1 от НПК, одобреното от съда споразумение за решаване на делото има последиците на влязла в сила присъда.

Съдът счита, че в конкретният случай следва да приложи разпоредбата на чл.300 от ГПК, според която влязлата в сила присъда /в случая одобреното

по НОХД №461/2022г. по описа на РС-Пазарджик споразумение за решаване на делото/ на наказателния съд е задължителна за гражданския съд, който разглежда гражданските последици от деянието, относно това дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца. Законът изключва свободата на преценка на доказателствата и задължава съда относно фактите, чието осъществяване или неосъществяване е установено с влязла в сила присъда, да съобрази присъдата. Относно обстоятелствата, посочени в чл.300 от ГПК, присъдата се ползва със силата на присъдено нещо, като задължителната ѝ сила се отнася до всички елементи на престъпния състав. Предвид горното, съдът приема обстоятелствата, установени с влезлият в сила съдебен акт, постановен по НОХД №461/2022г. по описа на РС-Пазарджик, а именно това, че ответникът по настоящото дело Д. Д. З., ЕГН-***** , е извършил гореописаното престъпно деяние , виновността на ответника, претърпените вреди и причинно-следствената връзка, за безспорно установени.

От материалите по делото се установява, че при възникналият инцидент, на ищеца И. е била причинена средна телесна повреда, изразяваща се в закрито пълно счупване на левия тъгъл на долната челюст и открито пълно счупване на тялото на долната челюст в дясно, като това увреждане е реализирало медико-биологичния признак „счупване на челюстта“. Описаните травматични увреждания се потвърждават и от представената към исковата молба и приета по делото медицинска документация, вкл. издадените епикризи от УМБАЛ „Св. Георги“ЕАД.- гр. Пловдив.

По делото са приложени 5 бр. фискални бонове, удостоверяващи заплатени от ищеца И. потребителски такси в полза на МБАЛ Пазарджик и УМБАЛ „Св. Георги“ЕАД.- гр. Пловдив, вкл. и за извършен консултативен преглед , на обща стойност от 120.00лв.

От извършената от съда служебна справка за съдимост се установява, че ищецът Л. Р. И. е неосъждан.

От показанията на св. Ф. Х. /приятелка на ищеца/ се установява, че непосредствено след инцидента ищецът И. не се чувствал добре /изпитвал силни болки в челюстта/, устата му кървяла. Оплакванията на ищеца от търпените болки в челюстта продължили около 2-3 месеца след инцидента, 1 месец от които бил с поставена шина и имал затруднения с храненето. През

този месец И. се хранил с помощта на сламка, отслабнал близо 10 килограма за този период, имал смущения в съня. Наложило се да бъде направена операция на И. в УМБАЛ „Св. Георги“ ЕАД.- гр. Пловдив, което било свързано със закупуването на медикаменти и допълнителни средства за транспорт. Ищецът престоял в болницата около седмица след операцията, след което бил изписан за домашно лечение. Поведението на ищеца се променило след инцидента, същият станал затворен и уплашен, ограничил социалните си контакти.

По делото е била разпитана в качеството си на свидетел М. И. С. /съсед на ищеца/, съгласно показанията на която, И. се върнал от болницата в дома си с поставена шина на устата. Наложило се да се храни със сламка, защото изпитвал силни болки, говорил трудно, като това състояние продължило около 2-3 седмици. За този период И. бил видимо отслабнал и изнервен в поведението си.

Съгласно показанията на св.Б. Я. /пряк свидетел –очевидец /, конфликтът между страните възникнал поради това, че ответникът З. помолил И. да му направи място, за да седне до него на масите пред магазина в с. ...., а И. отказал грубо. Бидейки в нетрезво състояние, И. започнал да псува З. и да се държи агресивно към него. Впоследствие И. се опитал да удари З. с бутилка от бира, а последният /за да се защити/ го бутнал с дланта си в областта на лицето, като И. паднал на земята. След като се изправил, И. продължил да псува и обижда З., който се оттеглил към дома си заедно със св. К..

Гореизложената фактическа обстановка се установява и от показанията на св. Т. К., придружавал ответника по време на процесния инцидент.

По делото е била разпитана в качеството си на свидетел В. Я., съгласно показанията на която, И. е провокирал З. с агресивното си поведение, като пръв е започнал да го обижда и псува. З. ударил И. с ръка в областта на лицето, в резултат от което И. залитнал и се хванал за масата.

Предвид установената фактическа обстановка, от правна страна съдът съобрази следното:

По иска за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди: Предявеният иск е с правно основание чл. 45 ЗЗД за обезщетяване на вреди от непозволено увреждане.

За да е основателен искът, ищецът следва да установи при условията на пълно и главно доказване елементите от фактическия състав на неправомерното увреждане: наличие на противоправно деяние (действие или бездействие) на ответника, причинените му неимуществени вреди и наличието на причинно-следствена връзка между деянието и вредите последици. Вината се предполага до доказване на противното съгласно чл. 45, ал. 2 ЗЗД.

С оглед на така обсъдените доказателства и изложени съображения, съдът намира за безспорно установено по делото, че е налице извършено престъпно деяние от ответника, което е повлияло негативно върху психическото и емоционално състояние на ищеца, като е налице пряка и непосредствена причинно-следствена връзка между извършеното деяние и претърпените от ищеца неимуществени и имуществени вреди. Не се спори между страните, а и от приложеното към настоящето дело НОХД №461/2022г. по описа на Районен съд гр. Пазарджик се установява, че ответникът З. е бил признат за виновен с влязла в сила присъда в това, че на 06.06.2020 год. в с. ...., обл. Пазарджик, е причинил на Л. Р. И., ЕГН-***** от с. ...., ул. ...., обл. Пазарджик, средна телесна повреда, изразяваща се в закрито пълно счупване на левия ъгъл на долната челюст и открито пълно счупване на тялото на долната челюст в дясно, като това увреждане е реализирало медико-биологичния признак „счупване на челюстта“ - престъпление по чл.129, ал.1 във вр. с ал.2 от НК.

Както бе посочено, съгласно разпоредбата на чл.383,ал.1 от НПК, одобреното от съда споразумение за решаване на делото има последиците на влязла в сила присъда. Влязлата в сила присъда /в случая одобреното по НОХД №461/2022г. по описа на РС-Пазарджик споразумение за решаване на делото/ на наказателния съд е задължителна за гражданския съд, който разглежда гражданските последици от деянието, относно това дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца. Относно обстоятелствата, посочени в чл.300 от ГПК, присъдата се ползва със силата на присъдено нещо, като задължителната ѝ сила се отнася до всички елементи на престъпния състав. Следва да се приеме за установено по несъмнен начин, че ответникът по настоящото дело Д. Д. З., ЕГН-***** , е извършил гореописаното престъпно деяние , виновността на ответника,

претърпените вреди, вкл. и причинно-следствената връзка. Възраженията на ответната страна, съгласно които не е била доказана причинно- следствената връзка между извършеното от З. деяние и причинените на ищеца И. травматични увреждания следва да се оставят без уважение, тъй като обстоятелството , че в резултат от извършеното от З. деяние е била причинена средна телесна повреда на И., изразяваща се в закрито пълно счупване на левия ъгъл на долната челюст и открито пълно счупване на тялото на долната челюст в дясно, е било доказано в хода на производството по НОХД №461/2022г. по описа на Районен съд гр. Пазарджик. Събраните в хода на настоящото производство доказателства също сочат на този извод, като присъствалите на мястото на инцидента свидетели споделят за нанесен от страна на З. удар /блъскане/ с ръка в областта на лицето на И..

Процесното престъпление от общ характер е било извършено от ответникът З. виновно, при условията на пряк умишъл като форма на вина.

С оглед на гореизложеното, съдът приема за установено по безспорен и категоричен начин, че са налице всички елементи от фактическия състав на непозволеното увреждане, а именно: деяние, противоправност на извършеното деяние, вина, причинна връзка и вреди, поради което счита, че така предявеният иск за обезщетение за причинени неимуществени вреди се явява частично основателен. Безспорно се установи извършването на противоправно деяние, извършено от ответника З., както и вредите, произтекли от това деяние и причинени на пострадалия от извършеното престъпление от общ характер съгласно чл. 45 и сл. ЗЗД. Поради което съдът счита, че ответникът следва да отговаря за вредите, причинени на пострадалия на 06.06.2020 год. в с. ...., обл. Пазарджик.

Следователно от събраните по делото доказателства безспорно се установи увреждането на пострадалия, авторството на непозволеното деяние и причинната връзка между деянието и настъпилата вреда.

С оглед пълното изясняване на обстоятелствата по делото бяха събрани гласни доказателства. От показанията на св.Х. и св. С. се установява, че ищецът е претърпял определени неимуществени вреди в резултат от извършеното от ответника престъпно деяние /страдал от понижено самочувствие, излизал рядко, станал затворен и уплашен, ограничил социалните си контакти/. Установява се също така, че И. търпял болки в

челюстта, продължили около 2-3 месеца след инцидента, 1 месец от които бил с поставена шина и имал затруднения с храненето. През този месец И. се хранил с помощта на сламка, отслабнал близо 10 килограма за този период, имал смущения в съня. Наложило се да бъде направена операция на И. в УМБАЛ „Св. Георги“ ЕАД.- гр. Пловдив, което било свързано със закупуването на медикаменти и допълнителни средства за транспорт. Ищецът престоял в болницата около седмица след операцията, след което бил изписан за домашно лечение. Наложило се да се храни със сламка, защото изпитвал силни болки, говорил трудно, като това състояние продължило около 2-3 седмици.

Съдът кредитира показанията на посочените свидетели въпреки близките им отношения с ищеца, тъй като се установява, че същите са имали преки впечатления от събитията, за които свидетелстват, а също така показанията им се потвърждават от останалите доказателства по делото.

Съгласно чл.52 от ЗЗД, обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Според задължителната и константна практика на ВКС - т. 4 на ППВС № [4/1968 г.](#), размера на обезщетението за неимуществени вреди също следва да се определи от съда по справедливост. В този смисъл е и даденото разрешение в постановени по реда на [чл. 290 ГПК](#) решения на ВКС: Решение № [532 от 24.06.2010 г.](#) по гр. д. № 1650/2009 г. на III г. о; Решение № [377 от 22.06.2010 г.](#) по гр. д. № 1381/2009 г. на IV г. о.; Решение № 832 от 10.12.2010 г. по гр. д. № 593/2010 г. на III г. о.; Решение по гр. д. № 78/2011 г. на III г.о. В тях е прието, че съгласно трайно установената практика на ВКС, размера на обезщетението за неимуществени вреди е свързан с критерия за справедливост, дефинитивно определен в [чл. 52 ЗЗД](#), спрямо който настъпилата вреда се съизмерява. Справедливостта, като критерий за определяне паричния еквивалент на моралните вреди, включва винаги конкретни факти, относими към стойността, която засегнатите блага са имали за своя притежател. В този смисъл справедливостта по см. на [чл.52 от ЗЗД](#) не е абстрактно понятие, а тя се извежда от преценката на конкретните обстоятелства, които носят обективни характеристики-характер и степен на увреждане, начин и обстоятелства, при които е получено, последици, продължителност и степен на интензитет, възраст на увредения, обществено и социално положение. Принципът на справедливост включва в най-пълна степен обезщетяване на вредите на увреденото лице от вредоносното

действие, и е нужно съдът да съобрази всички доказателства от значение за реално претърпените от увреденото лице морални вреди /болки и страдания/.

Като взе предвид обсъдените по-горе доказателства, съдът намира, че в резултат от извършеното от ответника престъпно деяние, признато за такова с влязъл в сила съдебен акт, ищецът И. е изпаднал в състояние на тревожност, ограничил е социалните си контакти и е имал затруднения в адаптацията- бил е принуден да промени обичайното си поведение /хранел се трудно, изпитвал болки, бил подтиснат след инцидента, стоял си повече вкъщи, избягвал да излиза често от дома си, бил е предразположен към стрес, наложили се медицински манипулации /. Извършените от ответника действия се намират в пряка причинно-следствена връзка със страданията, които ищецът е претърпял. Тези състояния на психическото и емоционално състояние на ищеца несъмнено са били свързани със значителни затруднения, неудобства и промяна на поведението на ищеца, вкл. по отношение на контактите му с другите членове на обществото. След извършеното деяние от ответника, е бил нарушен нормалния ритъм на живот на ищеца, което се установява от събраният и проверен по делото доказателствен материал, вкл. от показанията на разпитаните в качеството си на свидетели по делото лица.

Предвид гореизложеното, съдът счита, че при определяне на обезщетението следва да се вземат предвид горепосочените обстоятелства, като определи неговия размер на 8 000.00лв. в съответствие със справедливостта и добрите нрави в обществото. В останала им част до претендирания размер от 12 000 лева срещу ответника, искът се явява неоснователен и недоказан. При определяне на размера на дължимото се обезщетение съдът следва да спазва принципа на справедливостта в чл. 52 от ЗЗД и съдебната практика, изхождайки от характера и тежестта на причинената на пострадалия травма, срокът за възстановяването му, изживените от него болки и страдания, които биха могли да бъдат овъзмездени само със заплащане на сума в такъв размер. С оглед изложеното, претърпените от ищеца физически болки и страдания и негативните изживявания, представляващи по същността си неимуществени вреди, следва да бъдат обезщетени. По справедливост съгласно нормата на чл.52 ЗЗД и съобразно практиката на съдилищата, съдът определя размера на обезщетението за претърпени неимуществени вреди в размер на 8 000.00 лв., съобразявайки вида и характера на причинените на ищеца телесни

увреждания. С присъждането на този размер на обезщетение, съдът намира, че ще бъдат справедливо репарирани претърпените от ищеца неимуществени /морални/ вреди.

Съдът намира обаче, че следва да разгледа и уважи направеното от ответника възражение за съпричиняване. Твърденията на ответната страна, за проявена вербална агресия от страна ищеца И., предхождаща и провокираща извършеното от З. деяние, се доказаха в хода на настоящото производство. В чисто облигационен смисъл следва да се потърси връзка между поведението на ищеца и това на ответника, което да е довело до причиняването от последния на травмата на първия. Основания да се счита наличието на предизвикано от пострадалото лице нараняване все пак има и те се състоят в посоченото пред съда негово поведение, изразяващо се в това, че пръв е иницирал конфликта между страните с агресивното си поведение, псувайки и обиждайки ответника З.. От показанията на разпитаните по делото свидетели Я., Я. и К. се установява, че конфликтът между страните е възникнал поради това, че ответникът З. помолил И. да му направи място, за да седне до него на масите пред магазина в с. ...., а И. отказал грубо. Бидейки в нетрезво състояние, И. започнал да псува З. и да се държи агресивно към него. Впоследствие И. се опитал да удари З. с бутилка от бира, а последният /за да се защити/ го бутнал с дланта си в областта на лицето, като И. паднал на земята. След като се изправил, И. продължил да псува и обижда З., който се оттеглил към дома си заедно със св. К.. Гореизложената фактическа обстановка се установява и от показанията на св. Т. К., придружавал ответника по време на процесния инцидент. По делото е била разпитана в качеството си на свидетел В. Я., съгласно показанията на която, И. е провокирал З. с агресивното си поведение, като пръв е започнал да го обижда и псува. З. ударил И. с ръка в областта на лицето, в резултат от което И. залитнал и се хванал за масата.

И докато отправянето на обиди от ищеца е провокирало последващите действия на ответника, макар да не е бил застрашен нечий живот или здраве, то с опитът да удари З. с бутилка от бира, ищецът е извършил действия, които реално са застрашили здравето на ответника, и то в присъствието на разпитаните свидетели. Всичко това показва, че самият ищец се е държал агресивно към ответника, без съществена и основателна причина за това,

поради което ако не беше това му поведение не би се стигнало и до извършените след това действия от страна на ответника по делото.

С оглед на приложението на чл. 51, ал. 2 от ЗЗД, съдът намира, че пострадалия ищец с поведението си е допринесъл за причинените му вреди, поради което виновно действалото лице, ответникът по делото, следва да отговаря само за онези вреди, които са в причинна връзка с неговото поведение, но не и за последиците от поведението на увредения. Този извод на съда се крепи на установената по делото причинна връзка, между поведението на ищеца и настъпилия вредоносен за него резултат, явяващ се насрещен отговор на поведението му.

Всичко това, съобразено с посоченото в ТР № 88 от 12.09.1962 г., ОСГК на ВС, че не е необходимо увреденият да е допринесъл виновно за настъпването на вредите, а е достатъчно наличието на причинна връзка между неговото действие или бездействие и вредоносния резултат, дава основание на съда да приеме, че е налице причинна връзка между поведението на ищеца и настъпилия вредоносен резултат. С оглед на посоченото в т. 11 от ППВС № 4 от 23.XII.1968 г., че при определяне размера на имуществените вреди следва да се вземат под внимание всички обстоятелства, които обуславят тези вреди, то и на основание чл. 51, ал.2 от ЗЗД, съдът намира, че първоначално определеното обезщетение следва да се намали.

Съдът намира, че дължимото на ищеца справедливо обезщетение следва да се намали до размера на 4800.00лв., т.к съдът намира, че първопричината за настъпилите травми е собственото му поведение, което съдът оценява в процентно отношение на 40 % спрямо окончателния развой на сблъсъка между страните по делото.

При тези данни съдът намира, че ищецът е допринесъл за настъпване на вредоносния резултат, поради което възражението за съпричиняване съдът намира за основателно.

Следва да се отхвърли предявения иск в останалата му част – над присъдените размери от 4800.00 лв. до претендираните размери от 12 000.00 лв., като неоснователен и недоказан, тъй като претендираното обезщетение в размер на 12 000.00лв., би се явяло прекомерно и предвид трайно установената съдебна практика в страната.

Върху уваженият иск следва да се присъди и законна лихва, считано от

датата на съответното увреждане – от 06.06.2020г. до окончателното изплащане на обезщетението.

По иска за имуществени вреди:

Съгласно чл. 51, изр. 1 ЗЗД обезщетение се дължи за всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. По делото се установи, че ищецът И. е направил парични разходи в общ размер от 120.00 лева, представляващи пряка и непосредствена последица от увреждането, поради което дължимото обезщетение за причинените на ищеца имуществени вреди е основателно. От приетите по делото доказателства се установява, че на пострадалият е била причинена средна телесна повреда, изразяваща се в закрито пълно счупване на левия ъгъл на долната челюст и открито пълно счупване на тялото на долната челюст в дясно, като това увреждане е реализирало медико-биологичния признак „счупване на челюстта“ - престъпление по чл.129, ал.1 във вр. с ал.2 от НК. Във връзка с причинените му травматични увреждания, ищецът е направил разходи във връзка с престоя и лечението си в болнично заведение в размер на 120.00лв. По делото са приложени 5 бр. фискални бонове, удостоверяващи заплатени от ищеца И. потребителски такси в полза на УМБАЛ „Св. Георги“ЕАД.- гр. Пловдив, вкл. за извършен консултативен преглед и рентгенова снимка, на обща стойност от 120.00лв. Направените от ищеца разходи се намират в пряка причинно-следствена връзка с причинените му от ответника травматични увреждания, сумите са били заплатени в полза на МБАЛ Пазарджик и УМБАЛ Св. Георги-гр. Пловдив, където пострадалият е потърсил медицинска помощ в дните след инцидента.

Общият размер на средствата, изразяващи се в разходи, които е направил ищецът за лечението си е 120.00лв., като направените разходи са свързани с получените травми.

При това положение, предявеният иск за обезвреда на причинените на ищеца имуществени вреди се явява основателен и доказан и следва да се уважи изцяло като такъв.

По отношение на разноските:

На основание чл.78, ал.1 от ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените по делото разноски. При този изход на делото,

ответникът З. следва да бъде осъден да заплати на ищеца сторените по делото разноски съразмерно с уважената част от исковете.

Видно от материалите по делото, ищецът е направил разноски във връзка с образуването и воденото на гр.дело №1235/2022г. ,като е заплатил адвокатско възнаграждение в размер на 600.00лв., или разноски в общ размер на 600.00лв. Същевременно,предвид уважената част от исковете, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца И. сумата от 243.54лв. за сторените от него разноски.

Ищецът също следва да бъде осъден да заплати на ответника З. сторените разноски, съразмерно на отхвърлената част от исковете. Видно от приложените по делото документи, ответникът е направил разноски в общ размер на 1500.00 лв - заплатено адвокатско възнаграждение. Същевременно,предвид отхвърлената част от предявените искове, ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника сумата от 891.09лв. за сторените от него разноски.

На основание чл.78 ал.6 от ГПК, ответникът З. следва да внесе държавна такса върху уважената част от предявените срещу него искове , в размер на 242.00 лв.

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Д. Д. З., ЕГН-***** от с. ....,ул. ...., обл. Пазарджик, **ДА ЗАПЛАТИ** на Л. Р. И., ЕГН-***** от с. ...., ул. ...., обл. Пазарджик, сумата от 4 800.00 лв /четири хиляди и осемстотин лева /, съставляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди, изразили се в болки и страдания, претърпени от Л. Р. И., ЕГН-***** в резултат от извършено на 06.06.2020г. в с. ...., обл. Пазарджик от Д. Д. З., ЕГН-***** от с. ....,ул. ...., обл. Пазарджик престъпно деяние по чл.129, ал.2 във вр. с ал.1 от НК , за извършването на което З. е бил признат за виновен с влязла в сила присъда по НОХД №461/2022г. по описа на РС-Пазарджик , ведно със законната лихва върху тази сума , считано от 06.06.2020г. до окончателното ѝ изплащане, като

ОТХВЪРЛЯ предявения иск в останалата му част – над присъдените размери от 4 800.00 лв. до претендираните размери от 12 000.00 лв. /дванадесет хиляди лева/, като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА Д. Д. З., ЕГН-***** от с. ...., ул. ...., обл. Пазарджик **ДА ЗАПЛАТИ** на Л. Р. И., ЕГН-***** от с. ...., ул. ...., обл. Пазарджик, на основание чл.45 от ЗЗД, сумата от 120.00 лв. /сто и двадесет лева /, съставляваща обезщетение за причинени имуществени вреди, претърпени от И. в резултат от извършено на 06.06.2020г. в с. ...., обл. Пазарджик от Д. Д. З., ЕГН-***** от с. ...., ул. ...., обл. Пазарджик престъпно деяние по чл.129, ал.2 във вр. с ал.1 от НК , за извършването на което З. е бил признат за виновен с влязла в сила присъда по НОХД №461/2022г. по описа на РС-Пазарджик

ОСЪЖДА Д. Д. З., ЕГН-***** от с. ...., ул. ...., обл. Пазарджик **ДА ЗАПЛАТИ** на Л. Р. И., ЕГН-***** от с. ...., ул. ...., обл. Пазарджик, сумата от 243.54 /двеста четиридесет и три лева и петдесет и четири стотинки /, представляваща сторените от ищеца съдебно-деловодни разноски, съразмерно с уважената част от исковете, на основание чл.78,ал.1 от ГПК

ОСЪЖДА Л. Р. И., ЕГН-***** от с. ...., ул. ...., обл. Пазарджик **ДА ЗАПЛАТИ** на Д. Д. З., ЕГН-***** от с. ...., ул. ...., обл. Пазарджик, сумата от 891.09 /осемстотин деветдесет и един лева и девет стотинки/, представляваща сторените от ответника съдебно-деловодни разноски, съразмерно с отхвърлената част от исковете, на основание чл.78,ал.3 от ГПК

ОСЪЖДА Д. Д. З., ЕГН-***** от с. ...., ул. ...., обл. Пазарджик **ДА ЗАПЛАТИ** на основание чл. 78, ал. 6 ГПК в полза на РС – Пазарджик /по сметката на Пазарджишкия районен съд/, сумата в размер на 242.00 /двеста четиридесет и два / лева – дължима държавна такса

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Окръжен съд- Пазарджик

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____